करेणुशिशुकल्पैश्च युक्तं परमवाजिभिः ।
हरियुक्तं सहस्राक्षो रथमिन्द्र इवाशुगं ॥ २९ ॥
स पर्जन्य इवाकाशे स्वनवान् अभिनादयन् ।
निकेतान्निर्ययौ श्रीमान् महाभ्रादिव चन्द्रमाः ॥ ३० ॥
चित्रचामरपाणिस्तु लक्ष्मणो राघवानुजः ।
जुगोप भ्रातरं भ्राता रथमास्थाय पृष्ठतः ॥ ३१ ॥
ततो हलाहलशब्दस्तुमुलः समजायत ।
तस्य निष्क्रममाणस्य जनौघस्य समन्ततः ॥ ३२ ॥
ततो हयवरा मुख्या गजाश्च गिरिसंनिभाः ।
अनुजग्मुस्तदा रामं शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ३३ ॥
अयतश्चास्य संनद्धाश्चन्दनागुरुभूषिताः ।
खड्गचापधराः शूरा जग्मुराशंसवो जनाः ॥ ३४ ॥
ततो वादित्रशब्दाश्च स्तुतिशब्दाश्च वन्दिनां ।
सिंहनादाश्च शूराणां तत्र शुश्रुविरे पथि ॥ ३५ ॥
हर्म्यवातायनस्थाभिर्भूषिताभिः समन्ततः ।
कीर्यमाणः स पुष्पौघैर्ययौ स्त्रीभिररिंदमः ॥ ३६ ॥
रामं सर्वानवद्यांग्यो रामपिप्रीषया ततः ।
वचोभिरग्र्यैर्हर्म्यस्थाः क्षितिस्थाश्च ववन्दिरे ॥ ३७ ॥
नूनं नन्दति ते माता कौशल्या मातृनन्दन ।
पश्यन्ती सिंहयात्रं त्वां पित्र्यं राज्यमुपस्थितं ॥ ३८ ॥

Digitized by Google